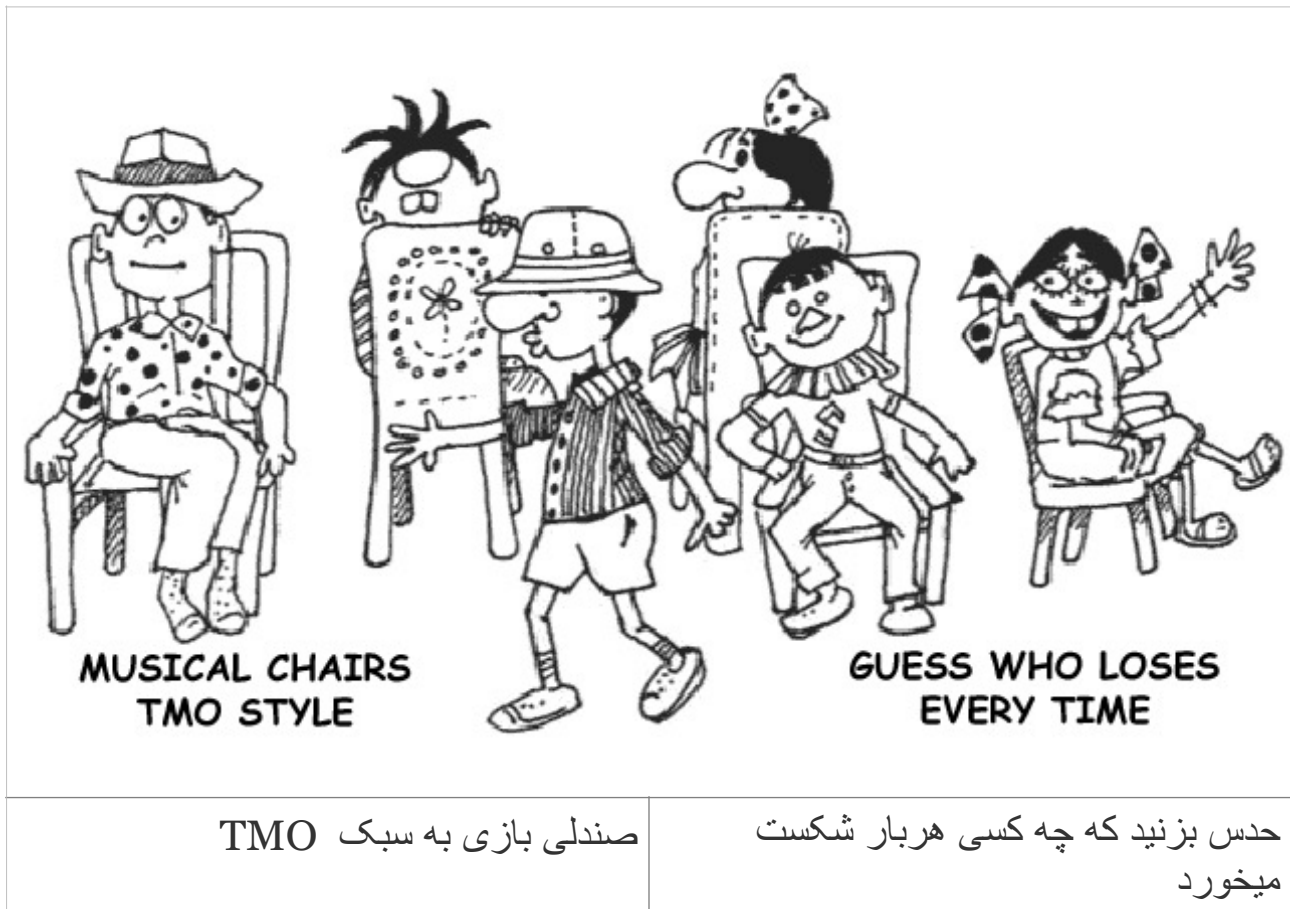

گروه عملیات گرنفل (Grenfell Action Group)

سازمان مدیریت مستاجرین کنزینگتون وچلسی (KCTMO) – جملات دوپهلو و استانداردهای دوگانه آزادی اطلاعات

چند روز پیش سیناد مککوییلان (Sinead McQuillan)، جدیدترین منشی از منشیهای کثیر شرکت سازمان مدیریت مستاجرین (TMO) در طی تاسیس این شرکت، ایمیلی برای من ارسال کرد مبنی بر این که درخواستم برای دریافت گزارشی که دوازده سال پیش در سال 2005 به دستور KCTMO تهیه شده بود مورد قبول واقع نشده است. در آن زمان من یکی از اعضای هیئت مدیره املاک غرب لانکستر (Lancaster West Estate) بودم و دستور تهیه گزارش مزبور تحت فشار بسیار زیاد از جانب هیئت مدیره املاک (EMB) و به این دلیل صادر شد که دو سوم از واحدهای روشنایی اضطراری برج گرنفل مورد تأیید بازرسی معمول TMO واقع نشد.

بستههای باطری مورد نیاز واحدهای روشنایی در زمان اضطراری جهت تعبیه روشنایی موقت در زمان قطع برق یا در صورت نیاز به تخلیه ساختمان به واسطه آتشسوزی جدی منظور شده بود. دو سوم از واحدهای روشنایی اضطراری مورد تأیید واقع نشد زیرا بستههای

باطری مدتها پیش منقضی و سالها تعویض یا تعمیر نشده بود. در آن زمان EMB عقیده داشت این امر یک ایراد جدی است. مشاورین تدوین گزارش به دستور TMO نیز با ما همعقیده بودند و از TMO و پیمانکاران آن انتقاد شدید کردند. این گزارش تأیید کرد که شکایات EMB، که TMO چندماه آن را نادیده گرفته بود، کاملاً موجه و قابل قبول بوده است.

خانم مکوییلان در 14 جولای عنوان کرده بود دلیل مخالفت وی با ارسال گزارش برای من این است که TMO به عنوان یک شرکت خصوصی با مسئولیت محدود ناگزیر به پیروی از قانون آزادی اطلاعات نیست. ایمیل‌های تبادل شده بین من و خانم مکوییلان در وبلاگ پس از پست " KCTMO - مدیریت مسکن برای مردم، توسط مردم؟" گذاشته شده است. با توجه به این که KCTMO به وضوح اهمیت پیروی از آزادی اطلاعات را کتمان میکند، کاملاً منطقی است که نتیجه‌گیری کنیم این سازمان به طور ضمنی هرگونه حق اخلاقی در برابر مستأجرین خود در مسکن اجتماعی شهرداری (Council-Owned Social Housing) به عنوان یک "سازمان مدیریت مستأجرین" را از خود سلب میکند. در عین حال، تعدادی از اعضای هیئت رسیدگی به شکایات از جمله مستأجرین پولدوستی انتخاب شده‌اند که مبالغ قابل توجهی جهت بازپرداخت مخارج هزینه شده خود دریافت میکنند. مبالغی که بسیار بیشتر از پرداختی ناچیز به اعضای EMB در گذشته است. و این در حالی است که TMO و نیز شهرداری منطقه سلطنتی کنزینگتون و چلسی (RBKC) پیوسته اعضای EMB را نادیده گرفته و اختیارات آنها را محدود می‌کردند.

امتناع شهرداری از محترم شمردن مفاد قرارداد مدیریت (Management Agreement) منعقد شده با EMB در سال 1993، یعنی چندین سال پیش از تأسیس سازمان عظیم KCTMO، شرایطی به وجود آورده بود که KCTMO با همکاری فعالانه شهرداری میتواند هرگونه قدرتی را از EMB سلب کند. به عقیده ما و، اکثر ساکنین TMO که سالها آثار بیکیفایتی و غفلت TMO را تحمل کرده‌اند، اعضای هیئت مستأجرین "مزدورانی" بیش نیستند که تنها در صدد اثبات مشروعیت بروکراسی دروغین TMO است که در جهت اهداف این سازمان میباشد. این بروکراسی با حمایت شهرداری مربوطه ایجاد شده و توسعه پیدا کرده است و هرگز مشروعیت یا تمامیت نداشته است. حقیقتی که سالهاست مستأجرین به آن واقف هستند و فاجعه برج گرنفل در تاریخ 14 ژوئیه آن را به عموم مردم آشکار ساخت.

اما مسئله قانون آزادی اطلاعات، که طبق آن افراد معقولانه انتظار دارند TMO اطلاعات مربوط به ایمنی آتش و سایر موارد ایمنی و سلامت مربوط به ساکنین مسکن اجتماعی شهرداری که مسئولیت نظارت بر آن به عهده این سازمان است را افشا کند، در این میان چگونه تلقی شده است؟

وبسایت KCTMO شامل صفحه‌ای با عنوان "دسترسی به اطلاعات" است که تا همین اواخر عبارات زیر در آن ذکر شده بود:

"طبق قانون حمایت از داده‌ها (DPA) 1998، قانون آزادی اطلاعات 2000 (FOI) و قوانین اطلاعات محیط زیست 2004 (EIR)، ساکنین و عموم مردم میتوانند به اطلاعات نگهداری شده توسط مسئولین یا اطلاعات نگهداری شده برای مسئولین دسترسی داشته باشند.

KCTMO ملزم است که، در صورت دریافت درخواست کتبی و در اختیار داشتن اطلاعات مربوط به خدمات ارائه شده از طرف RBKC، این اطلاعات را افشاء کند."

TMO دسترسی به اطلاعات نسخه 01

چند روز پس از رد درخواست FOI من توسط مککوییلان، متن صفحه مزبور به شرح زیر تغییر داده شد:

"با آن که TMO یک سازمان خصوصی است و ملزم به پیروی از FOI نمیشود، ما ملزم هستیم که پیرو درخواست RBKC هرگونه اطلاعات مربوط به RBKC را در اختیار این سازمان قرار دهیم تا به تعهدات قانونی یا مقررات تنظیمی از جمله تعهدات FOI خود عمل کرده باشیم.

همچنین TMO دارای دستورکار ویژه‌ای برای شفافیت است که البته FOI بهطور صریح در مورد آن صدق نمیکند. طبق این دستور کار، TMO در صورت امکان اطلاعات را افشاء خواهد کرد اما چنانچه افشای اطلاعات معقول نباشد- به عنوان مثال جهت حفظ منافع تجاری TMO یا منافع اشخاص سوم یا چنانچه افشای اطلاعات روی تحقیقات کیفی، نظارتی یا سایر تحقیقات تأثیر گذارد- میتواند از افشای اطلاعات خودداری کند."

TMO دسترسی به اطلاعات نسخه 02

در دسامبر 2014، ادوارد دافارن (Edward Daffarn) (سردبیر وبلاگ عملیات گرنفل) طی ایمیلی از KCTMO درخواست نمود طبق قانون آزادی اطلاعات درخواست اطلاعاتی را در اختیار او قرار دهند. از جمله اطلاعات مزبور عبارت بود از دستور جلسه جلسات ماهانه بین TMO، Rydon (پیمانکار این سازمان) و آرشیو پروژ (Studio E) در مورد برنامه بهسازی برج گرنفل. درخواست وی توسط فولا کافیدیا (Fola Kafidya)، که پیش از مککوییلان منشی سازمان بود، رد شد. فولا کافیدیا ادعا کرد که اطلاعات مزبور:

"مشمول قانون آزادی اطلاعات 2000 نیست زیرا این اطلاعات به نمایندگی از طرف یک سازمان دولتی یا توسط TMO به نمایندگی از طرف یک سازمان دولتی نگهداری نمیشود. قانون آزادی اطلاعات 2000 مربوط به اطلاعات نگهداری شده به نمایندگی از طرف یک سازمان دولتی است."

جالب است که خانم کافیدیا در همان ایمیل ضمن اشاره به یکی از چندین استثنائات مرقوم در قانون آزادی اطلاعات (بخش 43 زیربخش 2) ادعا میکند که:

"مکاتبات تجاری TMO با پیمانکاران سازمان از حساسیت خاصی برخوردار است و افشای مکاتبات تجاری مزبور منافع تجاری پیمانکار را (به احتمال زیاد) به خطر خواهد انداخت."

حال این پرسش در مورد ادعای کافیدیا مطرح میشود: اگر کافیدیا حقیقتاً باور داشته است که KCTMO ملزم به پیروی از قانون آزادی اطلاعات نبوده است، به چه دلیل ادعا نموده که اطلاعات مزبور از جمله استثنائات مرقوم در زیربخش قانون بوده است - زیرا چنین ادعایی در واقع برای امر دلالت دارد که وی باور داشته است KCTMO ملزم به رعایت قانون آزادی بیان بوده است؟

پاسخ آقای دافارن استدلال بیمنطق خانم کافیدیا جهت رد درخواست افشای اطلاعات را به چالش کشید. آقای دافارن پاسخ داد که تنها نقش یا وظیفه TMO مدیریت مسکن تحت تملک مسئول محلی (local authority) یعنی شهرداری منطقه کنزینگتون و چلسی، است. بنابراین، کلیه اطلاعاتی که TMO در اختیار دارد در واقع به نمایندگی از طرف مسئول محلی نگهداری میشود و نمیتوان آن را از قانون مستثنی دانست. بر همین اساس، آقای دافارن تقاضا نمود که درخواست افشای اطلاعات مجدداً مورد بررسی قرار گیرد.

پس از چند روز (که فرصت اندکی برای بررسی دقیق و صحیح درخواست طبق قانون وجود داشت)، خانم کافیدیا بهطور قطعی درخواست وی را رد کرد. نکته جالب آن است که خانم کافیدیا اینبار هیچگونه اشارهای به عدم الزام TMO به پیروی از قانون آزادی اطلاعات نکرد بلکه دلیل زیر را برای رد درخواست آقای دافارن مطرح نمود:

"اگرچه خدمات Rydons در جهت منافع مردم است، مکاتبات تجاری TMO با پیمانکاران سازمان از حساسیت خاصی برخوردار است و افشای مکاتبات تجاری مزبور منافع تجاری پیمانکار را (به احتمال زیاد) به خطر خواهد انداخت. طبق بخش 43(2) قانون آزادی اطلاعات، افشای اطلاعات مزبور از این قانون مستثنی است. در نتیجه ما قادر به افشای اطلاعات درخواستی شما نمیشیم. طبق قانون آزادی اطلاعات 2000، این ایمیل به منزله اطلاعاتی رد درخواست محسوب میشود."

نکته جالب این است که آقای دافارن در ماه می 2016 درخواست FOI دیگری به خانم کافیدیا ارائه داد. اینبار وی درخواست نمود نسخه گزارش ارائه شده توسط TMO به کمیته بررسی موشکافانه املاک و مسکن (Housing and Property Scrutiny)

Committee) در RBKC در اختیار وی قرار داده شود. این بار به درخواست وی پاسخ مثبت داده شد به این شرح که:

"پیرو درخواست شما طبق قانون آزادی اطلاعات 2000، گزارش ارائه شده توسط TMO به کمیته بررسی موشکافانه املاک و مسکن جهت ملاحظه پیوست شده است.

در صورت عدم رضایت از نحوه پاسخگویی به درخواست خود، شما میتوانید شکایت خود را به سرپرست اطلاعات (Information Commissioner)، که بر رعایت ملزومات FOIA نظارت دارد، ارسال کنید.

Fola Kafidiya-Oke FCIS

رئیس اداره و منشی شرکت

منطقه سلطنتی کنزینگتون و چلسی

سازمان مدیریت مستأجرین با مسئولیت محدود"

به نظر میرسد که خانم کافیدیا در این زمان برخلاف گذشته هیچگونه شک یا ابهامی در مورد آن که KCTMO یک سازمان دولتی بوده یا خیر یا این که ملزم به پیروی از قانون آزادی اطلاعات بوده یا خیر نداشته است. در واقع، مشخص است که ایشان متوجه شده بوده TMO یک سازمان دولتی و ملزم به رعایت قانون FOI است.

خانم کافیدیا مدت کوتاهی پس از این آخرین مکاتبه با آقای دافارن از سمت خود در TMO استعفا داد. شرح نوشته شده در پروفایل لینکدین وی درباره زمان اشتغال به کار بهعنوان رئیس اداره و منشی شرکت KCTMO بسیار جالب است. اینگونه ادعا شده است که وی:

"... مسئولیت حصول اطمینان از پیروی گروه از قانون حمایت دادهها، قانون آزادی اطلاعات و سایر قوانین مربوط به دسترسی به اطلاعات سازمانهای دولتی را برعهده داشته است."

<https://uk.linkedin.com/in/folakafidiya>

یکی از مندرجات طرح انتشار FOI (FOI Publication Scheme) (اصل اجباری پیروی از قوانین تصویب شده توسط سازمانهای دولتی) مدرک دیگری دال بر این است که KCTMO اکنون ملزم به پیروی از قانون آزادی اطلاعات میباشد و پیش از این نیز بوده است. این برنامه در سال 2005 توسط TMO منتشر گردید و میتوان آن را از وبسایت TMO دانلود کرد. قابل ذکر است که ما نسخه این برنامه را در لینک زیر آپلود کردهایم تا چنانچه منشی جدید شرکت پس از مطالعه این بلاگ تصمیم بگیرد نوشته مزبور را حذف کند بتوان به آن دسترسی داشت:

پس از استعفای فولاد کافیدیا و جاگزینی وی با سیناد مکوییلان، به نظر میرسد TMO مجدداً موضوع اولیه خود را نسبت به آزادی اطلاعات اتخاذ کرده است. اما در این مورد یک استثنا وجود دارد. کافیدیا ادعا میکرد که TMO طبق مندرجات FOIA تنها ملزم به افشای اطلاعاتی برای مردم است که به نمایندگی از مسئول محلی در اختیار دارد. لکن مکوییلان اکنون ادعا میکند که شرکت ملزم به افشای این اطلاعات است اما تنها باید این اطلاعات را در دسترس مسئول محلی، و نه به مردم، قرار دهد تا مسئول محلی بتواند به تعهدات خود طبق FOIA عمل کند.

اما طبق اطلاع اینجانب، گزارش سال 2005 که من درخواست کرده بودم هرگز در اختیار شهرداری نبوده است و مسئولیت عمل به توصیه‌های آن نیز بر عهده شهرداری نبوده است بلکه TMO که دستور تدوین گزارش را داده بود باید به آن توصیه‌ها عمل میکرد. توصیه‌های مزبور شامل تعویض کل سیستم روشنایی اضطراری در برج گرنفل و نیز اعمال یک سیستم بازرسی بهتر و بررسی‌های سیستم جدید است. نخستین توصیه انجام شد اما مسلمانان ابهامات جدی در مورد اینکه سیستم بازرسی بهتر اعمال شد یا خیر و در صورت اعمال آیا این سیستم در درازمدت ادامه داشت یا خیر وجود دارد. تغییرات بسیار زیاد در فرهنگ مدیریتی TMO نیز توصیه شد که البته همه ما آگاهیم به این توصیه عمل شد یا خیر. خیر! خیر! خیر!

ما اکنون بازیگران یک صندلی بازی آشفته هستیم که همیشه ساکنین TMO بازندگان این بازی هستند زیرا قوانین بازی توسط TMO تعیین و تفسیر میشود. این امر شامل سیاست TMO درباره قانون آزادی اطلاعات نیز میشود که گاهی TMO مسئولیت آن را بر عهده میگیرد. اما بیشتر اوقات TMO با این تمهید که یک سازمان دولتی نیست و بنابراین ملزم به پاسخگویی به خدمات گیرندگان خود نیست. خدمات گیرندگانی که کلیه خدمات مسکن از جمله ایمنی آتش و کلیه خدمات ایمنی و سلامتی آنها را TMO تامین میکند.

این صندلی "بازی" خاص هیچگونه جذابیتی ندارد. افراد بسیاری به بدترین وجه در 14 ژوئن جان خود را از دست دادند. داغدیدگان و بسیاری از "بازماندگان" آن شب فاجعه وحشتناکی را پشت سر گذاشته‌اند و عواقب روحی آن شب را تا آخر عمر به‌خاطر خواهند داشت. اکنون KCTMO، که به شدت رد پای آن در سهلانگاری جنایی منجر به این فاجعه حس میگردد، به هر بهانه‌های متوسل میشود تا از افشای اطلاعاتی که در اختیار دارد سر باز میزند.

چه کسی پاسخگوی این پرسشها خواهد بود؟

Martin Moore-Bick؟ فکر نمیکنم!